

## KÚRIA

Bfv.II.204/2014/4.szám

A Kúria Budapesten, a 2014. július 10. napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

### v é g z é s t:

A zaklatás büntette miatt a terhelt ellen folyamatban volt büntetőügyben a terhelt védője útján előterjesztett felülvizsgálati indítványát elbírálva a Gyulai Járásbíróság 6.B.233/2012/23. számú és a Gyulai Törvényszék mint másodfokú bíróság 4.Bf.210/2013/9. számú ítéleteit hatályában fenntartja.

A végzés ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye, s ebben az ügyben sem az indítvány előterjesztője, sem azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

### I n d o k o l á s

I. A Gyulai Járásbíróság a 2013. március 14. napján megtartott tárgyaláson kihirdetett 6.B.233/2012/23. számú ítéletében a terheltet bűnösnek mondta ki folytatólagosan elkövetett zaklatás büntetéseben [1978. évi IV. törvény - a továbbiakban Btk. - 176/A. § (2) bekezdés, (3) bekezdés a) pont] és folytatólagosan elkövetett zaklatás vétségében [Btk. 176/A § (2) bekezdés]. A terheltet ezért halmazati büntetésül 8 hónap börtönbüntetésre és 1 év közügyektől eltiltásra ítélte. Rögzítette, hogy a terhelt a büntetés legalább 3/4-ed részének kitöltése után bocsátható feltételes szabadságra. Elrendelte a Szarvasi Városi Bíróság 5.B.100/2009/11. számú ítéletével kiszabott 5 hónap - végrehajtásában 2 év próbaidőre felfüggesztett - fogházbüntetés végrehajtását. Megállapította, hogy a terhelt az ítélet jogerőre emelkedésétől a szabadságvesztés

végrehajtásának utolsó napjáig vagy a szabadságvesztés büntetés végrehajthatóságának a megszűnéséig külföldre utazási tilalom alatt áll. Kötelezte emellett a terheltet bűnügyi költség megfizetésére.

A terhelt és védője által felmentésért bejelentett fellebbezés alapján másodfokon eljáró Gyulai Törvényszék a 2013. október 17. napján megtartott nyilvános ülésen meghozott 4.Bf.210/2013/9. számú ítéletével a járásbíróság ítéletét annyiban megváltoztatta, hogy a kiszabott szabadságvesztés végrehajtási fokozatát fogházban állapította meg azzal, hogy a terhelt a fogházbüntetés legalább 2/3-ad részének kitöltését követően bocsátható feltételes szabadságra. Módosította továbbá a terhelt által megfizetendő bűnügyi költség összegét, egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyta.

II. A bíróság jogerős ügydöntő határozata ellen meghatalmazott védője útján a terhelt nyújtott be felülvizsgálati indítványt. A védő a felülvizsgálati indítvány alapjaként a Be. 416. § (1) bekezdésének a) és b) pontját jelölte meg, tartalmilag azonban a felülvizsgálati indítvány - a büntetés mértékének kifogásolása mellett - elsősorban eljárási kérdéseket taglal.

A védő álláspontja szerint az alapeljárásban nem került kellően megvizsgálásra, hogy a sértett a magánindítványát joghatályosan előterjesztette-e. A védő a nyomozati iratok 32., 33. oldalán szereplő rendőri jelentést és a sértett kézzel írott nyilatkozatát is felemlítve kétségesnek tartja, hogy a nyilatkozat megtételére mikor került sor, a nyilatkozat miként került az iratok közé, és hogy ez azonos-e azzal a magánindítvánnyal, amelyre a rendőri jelentés hivatkozik. A magánindítvány hiányának megállapíthatósága esetén a Be. 267. § (1) bekezdés e) pontjának alkalmazását látta indokoltnak.

Ezt követően a védő több pontban fogalmaz meg kifogásokat a jogerős határozattal szemben. Sérelmezi egyes tanúk meghallgatásának módját, az ügy felderítetlenségét, mert az elmeorvosi és pszichológusi szakvélemény aktualizálását tartotta volna szükségesnek. Iratellenességre is hivatkozott és nem értett egyet a bíróságok bizonyítékokat értékelő tevékenységével, amelynek módja álláspontja szerint szemben állt a büntetőeljárási törvény rendelkezéseivel. A védő összegzően azt rögzítette, hogy ez utóbbi kifogásaira tekintettel az első fokú ítéletet a Be. 351. § (2) bekezdés b), c), d) pontjai értelmében megalapozatlannak tarja, amely miatt a másodfokú eljárásban ezt az ítéletet hatályon kívül kellett volna helyezni. Utalt végül a büntetés kiszabására vonatkozó további enyhítő körülményekre, amelyek az alapeljárásban nem kerültek figyelembe vételre.

A Legfőbb Ügyészség a BF.281/2014/1-I. számú átiratában a

felülvizsgálati indítványt részben a törvényben kizártnak, részben alaptalannak tartotta. Az átiratban kifejtettek szerint a Be. 423. §-ának (1) bekezdésében írtak a tényállásban foglaltak vitatását nem teszik lehetővé. A felülvizsgálati indítvány e körben a törvényben kizárt, míg a magánindítvány hiányára utaló részében alaptalan. Utóbbi kapcsán utalt a Be. 173. §-ának (1) bekezdésére. Kiemelte, hogy a magánindítvány előterjesztőjének bármely olyan nyilatkozatát, amely szerint az elkövető büntetőjogi felelősségre vonását kívánja, magánindítványnak kell tekintetni. A Legfőbb Ügyészség nem látta megállapíthatónak az indokolási kötelezettség megsértését sem. Egyéb abszolút eljárási szabálysértés hiányában a felülvizsgálati indítvánnyal támadott határozat hatályában fenntartását indítványozta.

III. A Kúria a védő felülvizsgálati indítványát nem találta alaposnak, a Legfőbb Ügyészség indítványa megalapozott.

A Kúria a terhelt érdekében benyújtott felülvizsgálati indítvány alapján eljárva a Be. 423. §-ának (4) és (5) bekezdése értelmében a felülvizsgálati indítványban megjelölt okokból, továbbá a hivatalból vizsgálandó, a Be. 416. § (1) bekezdésének c) pontjában megjelölt ún. abszolút eljárási szabálysértések szempontjából bírálta felül a felülvizsgálati indítvánnyal támadott határozatot.

A felülvizsgálati indítványt - a Be. 420. §-ának (1) bekezdése szerint tanácsulésen elbírálva - a Legfőbb Ügyészség álláspontjával egyezően részben a törvényben kizártnak, részben alaptalannak találta.

Törvényben kizárt a felülvizsgálati indítványnak minden hivatkozása, amely nem a magánindítvány joghatályosságának kérdésével foglalkozik (a felülvizsgálati indítványban 2-8. jelölt pontok). A védő itt írt kifogásait összegezve a 7. pontban maga is az elsőfokú bíróság ítéletének a Be. 351. § (2) bekezdés b), c), és d) pontja szerinti megalapozatlanságát eredményező hiányosságokat említ. E kifogások azonban a felülvizsgálati eljárásban érdemben nem vizsgálhatók, mivel e rendkívüli jogorvoslati eljárásban a felülvizsgálati indítvánnyal támadott határozatok megalapozottsága nem vizsgálható. A Be. 423. §-ának (1) bekezdése értelmében a felülvizsgálati eljárásban a jogerős határozatban megállapított tényállás az irányadó. A felülvizsgálati indítványban a jogerős határozat által megállapított tényállás nem támadható. E tilalmi rendelkezéseket a védő figyelmen kívül hagyta, amikor maga által megjelölten is az alapítélet megalapozottságával kapcsolatos kérdéseket feszegetett.

A Be. 423. §-ának (1) bekezdésében foglaltak értelmében az alapítélet tényállásának megállapításai a felülvizsgálati bíróságot kötik. Ügyfelderítési, bizonyításfelvételi, tényállapítási kérdések

vitássá nem tehetők, és nem támadható az eljáró bíróságok bizonyítékokat értékelő tevékenysége sem.

Utalni kell emellett arra is, hogy az ítélet megalapozottsága eljárásjogi kérdés. Eljárásjogi alapon az alapítélet a Be. 416. § (1) bekezdésének c) pontjában megjelöltek szerint az ott felsorolt eljárási szabálysértések okából támadható, márpedig a védő által e körben helytállóan megjelölt Be. 351. §-a vagy ehhez kapcsolódóan a 376. §-a a törvényi felsorolásban nem szerepel.

Ugyancsak törvényben kizárt a felülvizsgálati indítványnak a büntetés kiszabással foglalkozó része, mivel a Be. 416. § (1) bekezdésének b) pontja értelmében a felülvizsgálati eljárásban a büntetés kizárólag a bűncselekmény törvénysértő minősítésére, a büntetőjog más szabályának megsértésére hivatkozással támadható, ám ilyen anyagi jogi szabálysértésre a védő nem hivatkozott.

Minderre tekintettel a Kúria érdemben kizárólag a sértett által előterjesztett magánindítvány joghatályosságának kérdését vizsgálta, e körben azonban a védő álláspontjával nem értett egyet.

A védő által is hivatkozott, a sértett által aláírt nyilatkozat 2010. október 22-én kelt. Abban a sértett a terhelt által 2010. október 21-én, majd 22-én elkövetettekét sérelmezi, és kinyilvánítja magánindítvány tételi szándékát, kérve nevezett felelősségvonását és megbüntetését. A nyomozati iratok 31. oldalán található ugyanezen napon keltezett rendőri jelentés pedig a magánindítványt már előterjesztettként jelöli meg.

Ezen adatok mellett a sértett magánindítványának joghatályossága a védő által írtak szerint nem kérdőjelezhető meg. Nincs jelentősége annak, hogy a rendőri jelentés nem szól arról, hogy a magánindítvány megtételére miként került sor, és a nyilatkozat miként került a nyomozati iratok közé, vagy, hogy nem állapítható meg a nyilatkozat-felvevőjének a személye sem.

A Be. 173. §-ának (3) bekezdése értelmében a magánindítványt attól a naptól számított 30 napon belül kell előterjeszteni, amelyen a magánindítványra jogosult a bűncselekmény elkövetőjének kilétéről tudomást szerzett. E § (1) bekezdése értelmében a magánindítvány előterjesztőjének bármely olyan nyilatkozatát, amely szerint az elkövető büntetőjogi felelősségre vonását kívánja, magánindítványnak kell tekinteni.

A magánindítvány természetét tekintve meghatározott jogosultak által tehető feljelentés, és a magánindítványra üldözendő bűncselekmények esetében a büntetőeljárás megindításának és lefolytatásának a feltétele. A magánindítvány formai feltételekhez nem kötött. A kíváncsi a megtételére jogosultnak a hatóságokhoz

eljuttatott olyan szándéknyilatkozata, mely az elkövető büntetőjogi felelősségre vonására irányul. Helytálló e körben a Legfőbb Ügyészségnek a bírói gyakorlatra utalása, és a BH 1983.272 számú eseti döntésben közzétettekre hivatkozása, mely szerint joghatályos a magánindítvány már abban az esetben is, ha azt a nyomozó által készített rendőrségi jelentés tartalmazza. A jelen esetben viszont rendelkezésre áll a sértett törvényes határidőben saját kezűleg írt nyilatkozata is, amely a kifejezett magánindítvány tételi szándékot is megnevezi. A nyomozati iratok 31. oldalán szereplő rendőri jelentésből pedig az is egyértelmű, hogy ez a nyilatkozat már keltezése napján a hatóság birtokába került.

A Kúria ezért a magánindítvány joghatályosságát vitató védői állásponttal nem értett egyet, a felülvizsgálati indítványt e körben alaptalannak találta. E vonatkozásban a Be. 416. § (1) bekezdésének c) pontja szerinti eljárási szabálysértés megállapítására tehát lehetőséget nem látott. Hivatalból vizsgálandó egyéb abszolút eljárási szabálysértés hiányában is a megtámadott határozatot - a Be. 426. §-a alapján - hatályában fenntartotta

A Kúria határozata elleni fellebbezést a Be. 3. §-ának (4) bekezdése, a felülvizsgálatot pedig a 416. §-a (4) bekezdésének a b) pontja zárja ki.

A Be. 418. §-ának (3) bekezdése szerint minden jogosult csak egy ízben nyújthat be felülvizsgálati indítványt, kivéve, ha az újabb felülvizsgálati indítvány benyújtása a 416. § (1) bekezdésének e) vagy g) pontján alapul. A Be. 421. §-ának (3) bekezdése pedig úgy rendelkezik, hogy az ugyanazon jogosult által ismételten előterjesztett, illetőleg a korábbival azonos tartalommal ismételten előterjesztett indítvány elutasítására vonatkozó határozat hozatalát a Kúria mellőzheti.

Budapest, 2014. július 10.

Dr. Molnár Gábor Miklós s.k. a tanács elnöke, Dr. Kiss Sándor s.k.  
előadó bíró, Dr. Feleky István s.k. bíró

A kiadmány hitelélül:

bírósági ügyintéző  
NYM

